

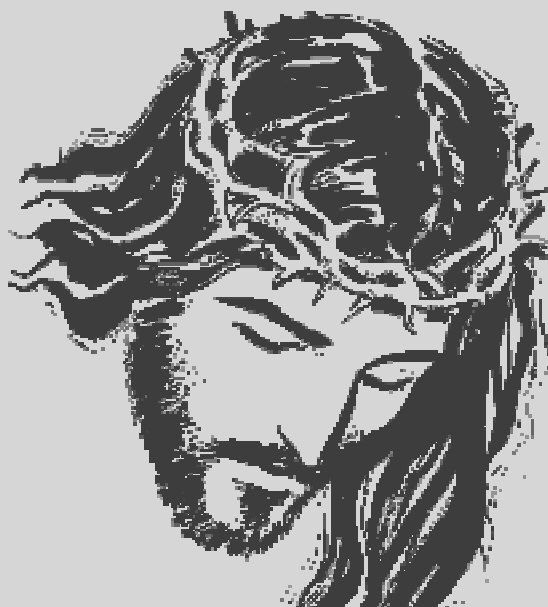
LÉPCSŐK

X. évfolyam 3. 4. szám

2010. március 7.

Kerepesi Római Katolikus Plébánia
2144 Kerepes Templom u. 17.

*„Krisztus izzó szeretete az Ő Húsvéti Titkában tárult fel
nekünk a maga teljességében. Ebben a szeretetben
kívánunk áldott Ünnepeket Testvéreinknek!”*

XVI. Benedek pápa

A tartalomból: Szentírási idézetek a böjtről
Élményeim a cserkésztaborból
Szánd meg Isten a magyart !
Moha bácsi meséi: Szó és tett
A kerepesi Karitás beszámolója
Gyermekrejtvény

Szentmise szándékok március hónapban

1. Molnár Józsefné +Sörös Mária
2.
3. A Rózsafűzér Társulat 17. (Gróf Lászlóné) csoport élő Tagjai
4. A Rózsafűzér Társulat 17. (Gróf Lászlóné) csoport +Tagjai
5. Jézus Szt. Szíve tiszt. engesztelésül, és a Szűzanya közbenjárásáért
6. +Paulovics Károlyné és +Férje
7. Hálából születésnapon (8.00)
- A Brédl család +Tagjai és a Dósa család +Tagjai (11.00)
- +Gróf Mihály, +Neje, és összes +Hozzá tartozó (18.00)
8. +Vorocej Etel 5. évf.
9. +Turai József, +Neje, +Gyermekei, +Menyei és a Nyerges család +Tagjai
10. +Berta Mihályné, +Férje és összes +Hozzá tartozó
11. Hálából egy gyermek születéséért
12. A Turai és a Varga +szülők
13. +Burik József, +Neje és +Szüleik
14. Születésnapon - hálából (8.00)
- +Szülők, +Testvérek és +Hozzá tartozók (11.00)
- +Hrúz Ádám, neje +Stukovszky Eleonóra, +gyermekük: +Margit, +Anna, +Mária, +Dezső, +Eleonóra, +Hrúz Judit és +Stukovszky Anna (18.00)
15. +Nagy István, +István fia és összes +Hozzá tartozók
16. A Rózsafűzér Társulat 24. (Horváthné) csoport élő Tagjai
17. +Szeretteink
18. +Szikszai József, +Édesapja és összes +Hozzá tartozó
19. +Rozmüller József, neje +Szokolik Julianna, gyermekeik +Anna, +József és +Nagyszülők
20. +Szabó István, +Neje, +Szüleik és +Hozzá tartozók
21. +Paulovics István, +Felesége és gyermekeik +Klára, +István, +Károly (8.00)
- (11.00)
- +Legéni szülők (18.00)
22. A Rózsafűzér Társulat 24. (Horváthné) csoport +Tagjai
23. +id. Pecsényiczki József, +neje Zsemmler Katalin, +Nagyszülők
24. +Szeretteink
25. +Rémi szülők, +Gyermekeik és +Unokájuk
26. +Hajósi József, +Szülők és +Károly fiuk
27. +Szülők, +Nagyszülők és összes +Hozzá tartozó
28. A Budavári és a Zsiák +Szülők és +Gyermekeik (8.00)
- (11.00)
- +Baran János 6. évf. és +Szülei (18.00)
29. +Legéni Mihály, +Felesége és három +Gyermekek
30. +Heik István, +Neje, +Nagyszülők és összes +Hozzá tartozó
31. A Péterffy és a Nagy család +tagjai

Gondolatébresztő...

Nagyböjt

A Nagyböjt az adventtel együtt a megtérésre, a bűnbánatra, a lemondásra hívja fel a figyelmünket, azzal a mondattal: *Ember emlékezzél, hogy porból lettél és porrá leszel!* (vö. Ter 3,19).

A hamu, a liturgia dísztelensége, az alleluja és dicsőség elmaradása, a böjt, a pénteki hústilalom, a keresztútjárás a szenvedést és gyötrelmet kifejezve, mintha csak a Prédikátor könyvének lényegét sugallná számunkra: *Minden hiábavalóság! Mi haszna az embernek minden fáradozásából, amit magára vállal a nap alatt?* (Préd 1,2-3). Csak élünk, vagyunk, dolgozgatunk, várakozunk, kísértéseket szenvedünk, bűnben élünk és maradunk, azután meghalunk..... Hol van ebben a megváltás, a lélek szabadsága? Hol van ebben az öröm, a boldogság reménye? - kérdezzetük manapság egyre többen megfáradva, kiégve, életuntá válva.

A válasz: a keresztút végén, amit együtt kellene Jézussal járnunk és befejeznünk; és nem kifogásokat, kibúvókat keresni, megmagyarázni dolgokat, hogyan és miként kellene csinálni ezt jobban, másképpen az én szememmel nézve, amit Jézus nem tett meg, vagy nem mondott el számunkra több mint 2000 évvel ezelőtt. A jézusi parancs világos és érthető, nemcsak az akkori embernek, hanem a mai Krisztushívőnek is: **„Aki követni akar engem, tagadja meg magát, vegye fel keresztjét és úgy kövessen!”** (Mt 16,24). Itt nincs kérdés, mellébeszélés, töprengésre idő, hanem most vagy soha a jelszó, *Isten Fiának követése nem tűr halasztást!* **„Aki az eke szarvára tette a kezét, az ne forduljon hátra, mert az nem alkalmas az Isten országára!”** (Lk 9,62). A kérdésekre a választ csak Krisztus nyomában, követésében találhatjuk meg: „.....aki **úgy szeretett minket, hogy hasonlónak lett értünk, a bűnt kivéve!**” (Zsid 4,15). Ő „.....úgy nőtt fel előttünk, mint a hajtás, és mint a gyökér a szomjas földből. Nem volt sem szép, sem ékes (hiszen láttuk), a külsejére nézve nem volt vonzó. Megvetett volt, utolsó az emberek között, a fájdalmak férfia, aki tudta mi a szenvedés; olyan, aki elől iszonyattal eltakarjuk arcunkat, megvetett, akit bizony nem becsültünk sokra. Bár a mi betegségeinket viselte, és a mi fájdalmaink neheztedek rá, mégis (Istentől) megvertnek néztük, olyannak akire lesújtott az Isten és megalázott. Igen, a mi bűneinkért szúrták át, a mi gonoszágainkért törték össze; a mi békességünkért érte utol a büntetés, az Ő sebei szereztek nekünk gyógyulást. Mi mindnyájan, mint a juhok tévelyegtünk, ki-ki a maga útjára tért, és az Úr mégis az Ő vállára rakta mindnyájunk gonoszágát. Megkínózták, s Ő alázattal elviselte, nem nyitotta ki a száját. Erőszakos ítélettel végeztek vele. Ugyan ki törődik egyáltalán ügyével? Igen, kitepték az élők földjéből, és bűneink miatt halállal sújtották. A gonoszok között adtak neki sírboltot, és a gazdagok mellé temették el, bár nem vitt végbe gonoszágot, sem álnokság nem volt a szájában. Úgy tetszett az Úrnak, hogy összetöri a szenvedéssel.” (Iz 53,2-10) Akit ezért „Isten felmagasztalt, és olyan nevet adott neki, amely fölségebb minden névnél, hogy Jézus nevére hajoljon meg minden térd a mennyben, a földön és az alvilágban, és minden nyelv hirdesse az Atyaisten dicsőségére, hogy Jézus Krisztus az Úr.” (Fil 2,9-11). Mi tehát a nagyböjt lényege? - tehetjük fel a kérdést. Életünk Istenben van elrejtve. Benne való életünk akadályai a mi bűneink, amit Jézus Krisztus a halálával megváltott, hogy ezáltal bűnbocsátó szentségeiben megtisztulván önmegtagadásainkkal biztosítsuk megtérésünk és az Ő követésének irányát. Madách Imre ezt röviden így fogalmazta meg „Az ember tragédiája” c. híres művének végén: *„Ember küzdj és bízva bízzál!”* és amit a prédikátorral együtt továbbmondhatnánk: *„Féld Istent, és tartsd meg parancsait! Mert ez minden embernek kötelessége!”* (Préd 12,13). Ha ezt megteszed, akkor 40 nap után elmondhatod: ez jó munka volt, nem volt hiábavaló, Krisztus fénye rád ragyogott! (István atya)

A IV. Egyházközségi jótekonysági bálon készült...

*A fellépők
műsorából*

A böjt

A bűnbánati napokon való böjtölést az Egyházi Törvénykönyv (*Codex Iuris Canonici*, rövidítve CIC. Szerk.: Erdő Péter. 3. kiadás. Bp., 1997.) szabályozza. Az 1249. kánon általánosságai (bűnbánati napokon: böjt, ima, vallással való törődés) után az 1250. kánon meghatározza e bűnbánati napokat: az év péntekjei

és a nagyböjt. Az 1251. kánon leszögezi, hogy a hústilalom minden pénteken kötelező, hamvazószerdán és nagypénteken a hústilalom böjttel egészül ki. (Az adott napon három étkezés, egyszeri jóllakás lehetséges. Étkezésnek szilárd vagy gél állagú táplálék fogyasztása minősül.) Az 1252. kánon pontosítja: a hústilalom a 14. évtől, a böjt 18-60. év között kötelező. Az 1253. kánon engedélyezi, hogy az illetékes püspöki konferencia a hústilalmat és a böjtöt a bűnbánat más formáival helyettesítse. A mai magyar gyakorlatot a Magyar Katolikus Püspöki Kar 1966. december 13-i rendelkezése állapította meg. Ennek alapján böjt és hústilalom (= szigorú böjt) van hamvazószerdán és nagypénteken; a nagyböjti péntekeken csak a hústilalom kötelező, az év többi péntekjén vagy a hústól való tartózkodás, vagy az irgalmas szeretet, illetve a jámbor áhítat gyakorlása van előírva. Mi mindebből a tanulság?

1. A böjtöt az egyház hivatalosan szabályozza, a szabályozás mikéntjéről a felnőtt kereszténynek tájékozódnia illik.
2. A magyarországi gyakorlat a nagyböjten kívül eső péntekeken enyhébb, mint a szentszéki előírás, hiszen nálunk a hústilalom kiváltható jócselekedettel vagy imával. Kiváltható, tehát: nincs eltörölve, nem kell kiváltanunk, csak kiválthatjuk. Ugyanakkor: ha elhagyjuk a hústilalmat, valamivel pótolnunk kell azt, olyasmivel, ami a nap pénteki szelleméhez kötődik. 3. Mózes, Illés és maga Jézus is 40 napig böjtöltek – ezzel példát adtak nekünk. A böjtöt nem az Egyház találta ki; maga az emberré lett Krisztus is végzett komoly ételböjtöt.

Az ételböjt az, ami a legkeményebben emlékeztet bennünket Jézus áldozatára; szüntelenül figyelmeztetve mintegy felszegez minket Krisztus keresztyére. Természetesen a bűnöktől való tartózkodás is szükséges, ez az átvittén értett böjt mégsem helyettesítheti az igazit. A 20. századi liturgikus megújulás után, aminek eredményeképpen a húsvéti vigília nagyszombat délelőtről visszakerült helyére, szombat éjszakára (húsvét hajnalára), problematikusá vált a nagyszombati böjt kérdése. A nagyszombat már nem böjti nap, de érezzük, hogy egyetlen a feltámadási szertartás előtt, ünnepi vacsorát tartanunk, ami pedig régebben szinte minden családnál szokás volt. (Mit ünneplünk, ha még nem is történt meg a feltámadás?). Két megoldás lehetséges: vagy teljesen el kell hagyni a nagyszombati ünnepi vacsora szokását (helyette: húsvét vasárnapi ebéd), vagy ünnepi jellegét rituális és böjti elemekkel kell ötvözni.

Szentírási idézetek a böjtről

Bizony, az Úr szája szólt:

„Amikor böjtöltök, ne legyetek bús képűek, mint a képmutatók. Ők ugyanis elváltoztatják az arcukat, hogy böjtölésükkel feltűnjenek az emberek előtt. Bizony, mondom nektek: ők megkapták már jutalmukat. Te, amikor böjtölsz, kend meg a fejedet, az arcodat pedig mosd meg. Ne lássák az emberek, hogy böjtölsz, csak Atyád, aki a rejtekben van; és Atyád, aki lát a rejtekben, megfizet majd neked.” (Mt 6,16-18)

„Kiálts teli torokkal, ne kíméld, hanem emeld fel hangodat, mint a harsona! Hirdesd népemnek az ő bűnét, és Jákob házának az ő vétkeit!

Engem keresnek nap mint nap, és szeretnék megismerni útjaimat, mint olyan nemzet, mely igazságot cselekszik, és Istene döntését nem hagyta el.

Igaz döntéseket kérnek tőlem, szeretnének közeledni Istenhez. »Miért böjtöltünk, ha nem láttad, miért sanyargattuk lelkünket, ha nem tudsz róla?«

Íme, böjtölésnek napján is találtok kedvtelést, és minden robotmunkásokat hajszoljátok. Íme, perlekedés és civakodás között böjtöltök, ököllel lesújtva gonoszul.

Ne úgy böjtöljete, mint ma, hogy meghallgatást nyerjen a magasságban hangotok! Vajon ilyen a böjt, amely tetszik nekem, az a nap, amelyen az ember sanyargatja lelkét? Hogy lehajtja fejét, mint a káka, és zsákruhát meg hamut terít maga alá? Vajon ezt nevezed böjtnek, és az Úr előtt kedves napnak?

Íme, ez az a böjt, amely tetszik nekem: oldd le a jogtalan bilincseket, oldozd meg az iga kötelékeit! Bocsásd szabadon az elnyomottakat, és minden igát törj össze!

Íme, törd meg az éhezőnek kenyeredet, és a bujdosó szegényeket vidd be házádba!

Ha mezítelent látsz, takard be, és testvéred előtt ne zárkózz el!

Akkor majd előtör, mint a hajnal, világosságod, és sebed gyorsan beheged; színed előtt halad igazságod, és az Úr dicsősége zárja soraidat.

Akkor majd, ha szólítod, az Úr válaszol, ha kiáltasz, így szól: »Íme, itt vagyok!« Ha eltávolítod körödből az igát, az ujjal mutogatást és a hamis beszédet, ha lelkedet adod az éhezőért, és a meggyötört lelket jóllakatod, akkor felragyog a sötétségben világosságod, és homályod olyan lesz, mint a déli verőfény.

Az Úr vezet majd téged szüntelen, kopár vidéken is jóllakatja lelkedet, és csontjaidat megerősíti; olyan leszel, mint az öntözött kert, és mint a vízforrás, melynek nem apad el vize. Felépítik majd a tőled származók az ősi romokat, a régi nemzedékek alapjait megerősíted; a rések befalazójának neveznek majd téged, aki helyreállítod az utakat, hogy lakjanak ott. Ha visszatartod lábadat szombaton, hogy ne járj kedvteléseid után szent napomon, a szombatot gyönyörűségnek nevezed, s az Úr szent napját dicsőségesnek, és megdicsőíted azzal, hogy nem jársz a magad útjain, nem keresed kedvtelésedet, és nem folytatsz szóbeszédet: akkor gyönyörködni fogsz az Úrban, felviszlek a föld magaslataira, és táplállak téged atyádnak, Jákobnak örökrészeivel. Bizony, az Úr szája szólt.” (Iz 58,1-14)

Indulj az úton

Indulj az úton, előre nézz,
Nem tántoríthat ezernyi vész.
Életed útját végig kell járni,
És az út végén Jézus fog várni!

Ha néha gondok csüggesztenek,
Bátran előre, föl a fejed.
Gyalog kell menned, nem lehet szállni,
És az út végén Jézus fog várni!

Szeresd a társad, segítsd meg őt!
Ne hagyd a porban a csüggedőt!
Ezen az úton együtt kell járni,
És az út végén Jézus fog várni!

Most mi is bátran elindulunk,
Ő vezet minket, hozzá jutunk.
Nem fogunk soha tétlenül állni,
És az út végén Jézus fog várni!

Testvér, ha egyszer eljutsz oda,
Nézz vissza hozzánk bátorítva!
Mutasd az utat, amin kell járni,
És az út végén Jézus fog várni!

(Beküldte: Burkovics Péterné)

Újévi kérés

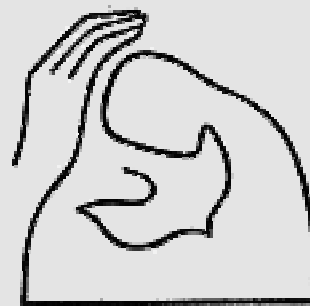
Láttam Uram, az egyik béna volt,
a másik aszott, sárga, vagy nem volt lába.
de a Te fényed hullt a beteg ágyra.
S hitükkel elrejtőztek Nálad,
s úgy hordozták mázsás terhüket
a Te erőddel, mint a szalmaszálat.
És láttam szalmaszál alatt roskadókat,
mert a mázsás teher könnyű,
mint a kis szalmaszál Véled.
De nélküled?
a szalmaszál is mázsás súly lehet.
Új évbe indulok,
nem tudom mi vár rám,
csak azt tudom Vélem vagy,
s nem hagysz árván.
Csak azt tudom, utam már kijelölted,
s mint bízó gyermek járhatok Előtted.
Te mérsz ki bút, örömet, munkát, terhet,
s irgalmad mindegyikbe áldást rejtett.
Csak egyet adj!
hogyan cél iránt haladjak,
hogyan szalmaszálak alatt ne roskadjak.
S ha szereteted mázsás teherrel tenné
próbára ezt a gyenge vállat.
Segíts úgy hordozni mázsás terhemet
a Te erőddel,
mint a szalmaszálat.

Imádság:

Atyám! Kezedbe ajánlom lelkemet!
Milyen jó, hogy rábízhatjuk
kezünket arra a Kézre,
amely megtörte és életre keltette
a Kenyeret,
amely megáldotta és megsimogatta
a gyerekeket,
s amelyet szegek vertek át.
Ráhagyatkozni arra a Kézre,
amely olyan, mint a mienk,
de amelynek tetszőleges döntését

csupa jóság vezérli,
s folyton csak szorosabban köt le minket
önmagá számára.
Átadni magunkat annak a puha és hatalmas
erejű Kéznek, amely lehat a lélek
vele-jéig,
amely formál és
teremt,
s amelyen át oly
végtelen szeretet
árad.

Teilhard de Chardin

Élményeim az egyházmegyei cserkésztáborból

Először is meg kell köszönjem Frajna András plébános Úrnak és a váci Püspök Úrnak a segítséget, ill. a lehetőséget, hogy részt vehettem a Deszkápusztán megtartott cserkésztáborban.

Előzetesen ki kell térnem arra, hogy örömmel látom, Kerepesen szeretnék megalakítani a helyi cserkészcsapatot. Úgy gondolom, a helyi egyházközség vezetésével ez sikerülni is fog. Meggyőződéssel mondom, a Katolikus Egyház nagy tapasztalatokkal, tudással rendelkezik. Azon kevés „szervezet” közé tartozik, akiknek még hisznek az emberek, bíznak bennük, s szívesen bízzák gyermekeiket a gondjaikra.

Ebben a táborban megélhettem a keresztényi életet minden nap. Megtapasztalhattam mindenkitől a segítőkészséget. Sőt, kérdés formájában hangzott el, ha kérdésed van Gábor, akkor bátran kérdezz! Nem tudhatjuk, mire van szükséged a tapasztalat gyűjtéshez, a leendő csapatépítéshez.

Feltehetően mindenkit érdekelhet, kik voltak a csapat vezetői. (Téma volt a táborban, „kávéházi beszélgetés” formájában.)

A zebegényi altábor parancsnoka jogászhallgató, az őrbottyáni csapatparancsnok pszichológus, a szobi csapatparancsnok fogorvos. Az „öreg cserkészek” közül dr. Gedeon Csaba háziorvos, a csapat kedvence, támogatója, Jani pedig vegyésztechnikus.

Ki kell mondani, a helyi értelmiség gyermekei vettek részt a táborban, azok, akiknek természetes a keresztény élet, az Isten szolgálata, egymás segítése, a mindennapi munkában való részvétel.

Mi tetszett nagyon? - Ezek a gyerekek, táborlakók, betartották a cserkészeti törvényeit. A parancsnokok, vezetők valóban példaképei lehettek a gyermekeknek. Ők voltak az elsők ébredéskor, és utolsók a lefekvéskor. Keményen részt vettek a munkában, tábor építésben, főzésben, vízellátásban stb. Mindenkor segítőkészek voltak. Kedvességük már megnyilvánult az ismerkedési napon, s a táborok meglátogatásakor. Tetszett a zene a táborban, a reggeli ébresztéskor, a tábori misén. A gyermekek esti műsora a tábortűznél, kreativitásuk a színjátásban és természetes vidámságuk.

Röviden összefoglalva: a tábor nagyon tanulságos és reményt ébresztő volt. Olyan közösségben voltam, ahol jól éreztem magam. Bár 63 évesen megpróbáltató volt számomra 2-3 naponta a 20-25 km-es gyalogtúra, de ma már tudom, mitől jó a cserkésztábor, mit tanulhatnak, tapasztalhatnak meg résztvevői.

Tisztelettel és hálával: Aszódi Gábor

„Szánd meg Isten a magyart !”

187 éve, 1823. január 22-én írta le Kölcsey Ferenc Himnuszunk szövegét szatmárcsekei magányában. Erkel Ferenc jó húsz esztendővel később zenésítette meg.

Gyönyörű költői mű e 64 sor.

A tudós irodalomtörténészek azonban nem túl gyakran emlegetik, hogy valójában miért is más ez, mint sok európai ország himnusza.

Mindjárt válaszolok rá - három példával is:

A németek például a Deutschland, Deutschland über alles, Über alles in der Welt kezdetű szöveget ma már nem éneklék. A második világháború után - mondjuk így - a győztes Európa tiltakozott e megfogalmazás ellen, mert e szöveg ugyebár annyit jelent, hogy Németország mindenek feletti, mindenek felett áll - az egész világon. Megmaradt Haydn gyönyörű zenéje és ma, az eredeti himnusz-vers harmadik szakaszát éneklék a németek. - Bármily hihetetlen is, de csak 1991 óta.

A Szovjetunió himnusza a soha nem létező szabadságot emberiség legnagyobb pusztítóit Lenint és Sztálin éltette évtizedeken át. A mostani Oroszországnak - mondjuk így a jogutódnak - csupán 10 esztendő a himnusza.

A franciáké, az úgynevezett La Marseillaise - a vérben álló harcról szól és fegyverbe hív.

E rövidke európai példákat csak azért hoztam ide, hogy lássuk a legfontosabbat. Azt ugyanis, hogy a mi Himnuszunk nem éltet királyt, uralkodót, nem himnusza még a honszerző Árpádnak sem, az ország építő IV. Bélának úgyszintén nem, de még a diadalt diadalra

halmozó Mátyást sem dicsőíti. A mi Himnuszunk az évszázadokon át szorongatott, kétségbeesett nép IMÁDSÁGA a mi megtartó Istenünkhöz. Az irodalom tudós művelői tehát gyakran felejtik el - így emlegetni e csodálatos 64 sort.

Tehát, hogy ez egy KÖZBENJÁRÓ IMÁDSÁG: Isten áldd meg a magyart!

Amíg nem volt Kölcsey Himnusza, addig is volt a magyarságnak összetartó, kollektív imádsága, a nép ajkán őrzött énekekkel. Nem minden időszakban, nem mindig azonos belső erővel, hiszen pl. az elmúlt század diktatórái / 1919-re gondolok és az 55 évig tartó magyar bolsevizmusra / tűzzel vassal irtottak mindent, ami nem a parancsszó ideológiája szerint született. De mondom: voltak a nép ajkán őrzött énekek, pl. a Boldog-asszony anyánk, a Székely Himnusz / ne hagyd elveszni Erdélyt Istenünk /, a reformátusok 90-ik zsoltára: "Te benned bízunk eleitől fogva", vagy az evangélikusok "Erős vár a mi Istenünk" kezdetű Luther éneke.

Tehát mindig az Isten segítségét, áldását kértük harcaink elcsüggedésünk, elnyomatásaink nehéz éveiben, vagy balsors tépte évtizedeink alatt.

Ilyen Himnuszt tehát egyetlen európai nép sem mondhat magáénak, mint amelyet nekünk hagyott örökül a 33 éves Kölcsey, a szatmárcsekei szoba csendjében. A Nemzeti Múzeumban őrzött kéziratban csak egy-egy parányi javítás látható, tehát szinte ömlött a tolla alól e felséges 64 sor.

Sajnos mindmáig nem védi az Alkotmány nemzeti imádságunkat, pedig rátört a sorokra maga Rákosi is az 50-es évek elején mondván: az mégsem lehet, hogy a dolgozó nép Himnusza, vagy bármely ünnepség az Isten nevével kezdődjön. Alattomos terve céljából magához kérette Kodály Zoltánt azzal a felszólítással, hogy írjon másikat, a szocializ-

mushoz illőt. Kodály rövid választ adott az élet és halál diktátorának. Ezt mondta: ahhoz sem hozzátenni sem abból elvenni nem lehet. Kodály a fejével játszott ebben a percben, de akkor Ő már *Kodály Zoltán* volt, a magyar zenekultúra és művelődés világszerte megkérdőjelezhetetlen tekintélye.

Rákosi nem nyugodott. Illyés Gyulát is magához intette, aki akkor a költészet, a haladó magyar gondolkodás legnagyobb vezéréként volt számon tartva itthon is, külhonban is, különösen Franciaországban. Írjon egy új Himnusz szöveget, mondta Rákosi, majd keresünk hozzá zeneszerzőt. A felszólításra Illyés ennyit válaszolt csupán: meg van az már írva.

Miért fontos ma, hogy a hamar árvaságra jutó, betegségekkel küzdő, Kölcsey mit hagyott ránk e nemzeti imában?

Azért fontos, mert a Himnusz megírásának napját január 22.-ét 1989 óta a Magyar Kultúra Napjának mondjuk ugyan - ám a magyar művészetek, a kultúra a szemünk előtt silányul el vagy hever romokban.

Ez az állapot kiállásra, kitartásra, s ha kell kiáltásra kell, hogy kényszerítsen minden jóérzésű, gondolkodó embert, a magyar értelmiséget pedig kötelezően.

Wass Albert írja: "aki bántja a magyart, Téged is üt. Nemzeted jussát, igazát védeni kötelességed. Csak úgy lesztek erősek, ha megvédték egymást. Mert bármelyik magyar vesztesége - a Te veszteséged is."

Mert látható módon megszűnt a tudás, a kultúra, az ifjúság oktatása és az Istenhit közötti sok évszázados, megbonthatatlan egység. Ez, amit mondok nem vallási, még csak nem is vallásossági és még kevésbé templomi kérdés. Mert ott, ahol az iskolaügy, tehát a jövő nemzedékének oktatása, nevelése csak tantervi, tantermi feladat vagy egyszerűen csak munka vagy pénzkérdés, - ott ezt az első számú nemzeti feladatot - elárulták!

Magyarországot - viharos, ám gyönyörű történelmével, máig példát adó kultúrájával, évszázadok óta a mai napig csodált művészetével - a jövő magyar generációjának kell átadnunk.

Kölcsey szavaival kérjük ezt, Himnuszunk utolsó versszakával:

„Szánd meg Isten a magyart, kit vészek hányának,
Nyújts feléje védő kart tengerén kínjának,
Balsors, akit régen tép, hozz rá víg esztendőt,
Megbűnhődte már e nép
A múltat s jövőndőt.”

Murányi László

B Ő L C S E S S É G E K

„Tegnap okos voltam, ezért meg akartam változtatni a világot.
Ma bölcs vagyok, ezért meg akarom változtatni önmagam.”

*

„Ne vess meg mást, ki rosszat tesz veled,
hisz ő a te tanítód, hogy azt a rosszat te el ne kövesd.”

*

„Ahol túl sok a kritika, ott kevés a szere tet.”

„Az Isten és a felebarát iránti konkrét szeretet nem elégszik meg néhány jócselekedettel, hanem kötelességének érzi, hogy nagylelkű szolgálattá alakítsa át az egész életet.”

(II. János Pál)

A kerepesi Karitászbeszámolója

Karitászcsoportunk 10 éve a Váci Egyházmegyei Karitászközség keretei között, a kerepesi egyházközség részeként működik. A templomba rendszeresen járó testvérek közül 15 fő vállalkozott a rászorulóknak szolgálatára. Tevékenységi körünk elsősorban a kerepesi egyházközséghez tartozó lakosokat érinti. Fontos tudni, hogy nem csak vallásos családokat segítünk, hanem küldetésünk van minden rászorulóhoz. Az egész közösséget bejárva feltérképeztük a rászoruló embereket, családokat. Kapcsolatba léptünk az óvodával, az iskolával is, hogy még nagyobb rálátásunk legyen a hátrányos helyzetű gyerekek családjaira. Ez a feltérképezés is jelezte számunkra a szomorú valóságot, hogy településünkön is elég sok az elszegényedett, magukra maradt idős, nagycsalád, olyan nélkülözők, akik jó szóra, támogatásra várnak.

Karitászmunkánk célja a rászoruló személyek, családok szociális és mentális támogatása.

A segítségnyújtás formája lehet pénzbeli és természetbeni segítségnyújtás.

Erdő Péter bíboros úr és Beer Miklós püspök atya felhívására: „Karolj fel egy családot!” mi is kiválasztottunk a „mi családjunkat”, akit havi rendszerességgel élelmiszersegéllyel támogatunk immár hét hónapja. Nyaranként két gyermeket ingyen táboroztatunk Diósjenőn. Húsvét, Karácsony alkalmával az iskola és óvoda ajánlására megajándékozunk a hátrányos helyzetű családok gyermekeit (2009-ben 27 gyermek Karácsonyát tettük szebbé). A családoknak évente kétszer ruhaosztást szervezünk, de gyűjtünk játékokat, könyveket, bútorokat, műszaki cikkeket is. Minden évben húsvétra és karácsonyra szeretetcsomagot (2009-ben 70 csomag) állítunk össze és a kiszállítást is a karitászmunkatársai vállalták. Látogatjuk az időseket, betegeket, kórházban lévőket. Hagyománnyá tettük az Erzsébet napi kenyérosztást. Rendszeresen részt veszünk lelkipályázatokon, szervezzük a huszonnégy órás szentségimádást. S nem utolsósorban, sőt talán a legfontosabb, hogy az egyházmegye minden Karitászcsoportja havonta imádkozik valamilyen lelki- testi szükséglet szenvedő embertársainkért, emberek csoportjáért. (pl.: hajléktalanokért, alkoholistákért, családok békéjéért, árvákért)

Anyagilag a Szent Antal perselyben elhelyezett adományokból, a Szent Erzsébet napi gyűjtésből, a Karitásznaptárak eladásából, adományokból gazdálkodunk, tehát egyházközségünk híveinek adakozásait, adományait osztjuk szét.

Hálás köszönetet mondunk minden kedves adományozónknak. Isten fizesse meg! Sok jó ember támogatása teszi lehetővé karitászmunkánkat. Nem csak nagy összegek segíthetnek bennünket, hanem a bibliai szegény asszony fillérjei is értékesek számunkra. Akiknek lehetőségei engedik és egyetért céljainkkal továbbra is támogassa karitászmunkánkat.

Kerepesi Karitászcsoport

G y e r m e k o l d a l

Jó cselekedeteim

- ⇒ szolgálatkészség az emberek felé
- ⇒ étkezésnél nem válogatok
- ⇒ nem bírálgatok senkit és semmit
- ⇒ igyekszem mindig jókedvű lenni
- ⇒ örömet szerzek szüleimnek
- ⇒ ahol lehet, segítek
- ⇒ semmiért nem panaszkodom
- ⇒ nem feleselek, nem vágok vissza szavaimmal
- ⇒ igyekszem mindig derűs lenni, akkor is ha bánat ér
- ⇒ szívből imádkozom, reggel és este
- ⇒ kötelességemet örömmel teljesítem
- ⇒ nem beszélek mások hibáiról, de a jót elmondom róla
- ⇒ mindent azonnal helyére teszek
- ⇒ napi hibáimat megbeszélem az Úr Jézussal
- ⇒ apostolkodom szóval, tettel, imáimmal
- ⇒ azt is megteszem, ami nehezemre esik
- ⇒ fő hibáim ellen küzdök
- ⇒ mindenkihez kedves leszek
- ⇒ naponta igyekszem olyat tenni, aminek Jézus örül
- ⇒ imádkozom azokért a meghaltakért is, akikért senki sem imádkozik
- ⇒ minden este megköszönöm Jézusnak jótetteit, amit velem tett

- ⇒ este bocsánatot kérek Jézustól a magam és mások bűneiért
- ⇒ naponta gondolkodom Jézus keresztútjának egy-egy állomásáról
- ⇒ Cirenei Simonként segítek másoknak
- ⇒ Veronikaként enyhítem mások szenvedését
- ⇒ naponta olvasok a hittanos dolgaimból
- ⇒ gyakran gondolok napközben is a mennyei Atyára
- ⇒ megbocsátok, és helyrehozom azt amit más elrontott
- ⇒ naponta imádkozom egy-egy osztálytársamért
- ⇒ első szóra szót fogadok szüleimnek, nevelőimnek
- ⇒ figyelem, kinek miben segíthetek
- ⇒ rendet rakok naponta, holmimra vigyázok
- ⇒ szorgalmasan tanulok
- ⇒ pénteki bűnbánati napon vállalom valami lemondást (csoki, TV, stb)
- ⇒ időben lefekszem, Jézusra figyelek
- ⇒ törődök a testvéremmel, osztálytársammal
- ⇒ nem tartok haragot, kibékülök
- ⇒ bánom bűneimet és igyekszem megjavulni.

Moha bácsi meséi: Szó és tett

Egy szép tavaszi délutánon, elsős vagy másodikos koromban, beszaladt a kertünkbe három kistörpe: a kerek képű Napraforgó, a soványka Pojáca - mindkettő osztálytársam -, és Napraforgó húgocskája, Kisfecske. Odafutottak nyitott ablakom elé, és Napraforgó beszólt hozzám:

– Te Moha! Édesanyám csak akkor enged le a faluba Pojácával, ha megírom előbb a leckét. De Pojáca már indul, nincs rá idő, hogy számolgassak, meg törjem a fejem: add kölcsön az irkádat, te már biztosan megírtad, hadd írom le róla.

Meghökkenem. Bár még senki sem mondta, éreztem, hogy nem szabad kölcsönadni lemásolásra a házi feladatot. Az a gondolat is bántott, hogy akkor nem én leszek holnap az egyetlen, akinek az irkájában ilyen érdekes jelzős főnevek vannak. Húzódozásomat persze rögtön észrevették, és Napraforgó fenyegető hangon kérdezte:

– Nem adod ide? Hát ilyen irigy vagy?

Megijedtem. Ha rám sütik, hogy irigy vagyok, Kisfecske telecsipogja vele Törpeházát, és kiáltozni fogják utánam az utcán: -Irgy Moha! Irgy Moha!- Sietve tiltakoztam hát:

– Nem vagyok irigy! De észreveszi a tanító bácsi, hogy ugyanazt írtad. És különben is: ezt nem szabad.

Pojáca ekkor megragadta Napraforgó karját:

– Gyerünk Bérci Bercihez! Ő első szóra ideadja!

De Napraforgó nem mozdult:

– Bérci Berci messze lakik! Ideadja Moha is, hiszen változtatok a nyelvtanleckén!

De még ingadoztam. Ekkor azonban Kisfecske az arcára csapta a tenyerét:

– Nahát, Moha! Ezt nem hittem volna! Rólad mindenki azt beszéli, hogy milyen jó vagy! Pedig milyen irigy vagy! És aki irigy, az rossz!

Most már nem mertem tovább vonakodni. S mialatt asztalomhoz mentem az irkáért, átvillant a fejemben, hogy talán igazuk van: aki igazán jó, az első szóra odaadja az irkáját. Ettől kezdve Napraforgó kerek ábrázata minden másodikharmadik délután megjelent az ablakom előtt, és vitte az irkáimat, a tanító bácsi meg nap-nap után jobban csodálkozott Napraforgó egyre rosszabb és rosszabb feleletein:

De hiszen odahaza hibátlanul elvégezted ugyanezt az osztást! De hiszen odahaza hibátlanul tudtad, mi a különbség a jelző és a határozó között!

És egyre sűrűbben siklott ilyenkor énám is a tekintete. De hogy miért, azt csak hetek múlva értettem meg. Ekkor ugyanis a tanító bácsi azt kívánta Napraforgótól, hogy mondjon egy egyszerű bővített mondatot, s minthogy nem tudott, így szólt hozzá:

– Mondj hát azok közül egyet, amelyeket odahaza írtál! - és nézte Napraforgó irkáját -. Mondd például azt, amelyikben ez

az állítmány: érdekel - de Napraforgó így se tudta. - Keresd meg Moha irkájában! - és Napraforgó elvörösödve olvasta az irkából:

– Engem minden érdekel.

A tanító bácsi lassan hozzám lépett:

– Hogyan lehettél ilyen rossz hozzá?

Rémülten bámultam rá:

– Rossz?! Hiszen én éppen jó akartam lenni Napraforgóhoz!

A tanító bácsi a fejét ingatta:

Hát még te is ilyen butuska vagy? Hiszen lehetővé tetted neki, hogy ne gyakorolja a szorzást, az osztást, hogy ne gondolkozzék a nyelvtanon. Megakasztottad a tanulásban; egy hónapi leckével maradt el miattad, hát jó voltál hozzá?

Még aznap délben elmondtam mindezt Földigszakáll bácsinak. Hogy jó akartam lenni Napraforgóhoz, és az derült ki, rossz voltam. Földigszakáll bácsi elmosolyodott:

– Az volt a baj, hogy jobban figyeltél a szóra, mint a tetre. Hallottad, hogy irigynek neveznek, és megijedtél. Ha a jövőben ismét ingadozni fogsz, képzeled azt, hogy valahonnan magasról nézel le mindnyájatokra, önmagadra is. Olyan magasról, ahova nem hallatszik föl a szó, ahonnan csak a tettet látod. Akkor majd nem ijedsz meg a szótól, hiszen nem is hallod, hanem attól riadsz vissza, amit láatsz: hogy átnyújtod lemásolásra az irkáidat.

Körülbelül egy hónap múlva egy este négy-öt kistörpével mentem hazafelé az erdőn át a törpeházi játszórétről. Egyszerre csak a kövér Szuszimuszi megállt, és ravaszkas ábrázattal énekelni kezdte:

– Uccu bizony, megérett a meggy, uccu bizony, rajta maradt egy.

Megálltak a többiek is, és ravaszkas arckifejezésükből, meg abból, hogy az ösvényre néztek, amely Merengő bácsi házához vezetett, megértettem, hogy azt tervezik: megdézsmálják Merengő bácsi híres meggyfájának finom termését. Bérci Berci fölnézett a lombok közt a holdra, és bólintott:

– Éppen jókor.

Ez meg azt jelentette, hogy mire Merengő bácsi kertjéhez érünk, éppen alkalmas lesz a homály a rejtőzködésre.

Szuszimuzsi az ösvény felé mozdult:

– No, megyünk?

Kutykurutty ekkor rám nézett. Észrevették a többiek is, ők is rám néztek, és Handabandi így szólt:

– Az ám, itt van Moha is. Ő biztosan nem mer velünk jönni.

Én meg ebben a pillanatban félni kezdtem egy szótól, amely még nem hangzott el, és csak azért nem léptem rá tüstént elsőként az ösvényre, mert még reménykedtem benne, hogy valamelyikük ezt mondja: "Eh, mit, hagyjuk a meggyet, gyerünk haza!"; ehelyett azonban Kutykurutty már ki is mondta azt a szót, amelytől féltem:

– Moha gyáva az ilyesmihez.

Most már nem várhattam tovább, megindultam Merengő bácsi tanyája felé.

Egy jó negyed óra múlva már tömtük magunkba azt a nagyon finom, nagy szemű meggyet. Hárman-négyen fönnt voltak a fán, Szuszimuszi meg én az alsó ágakat kopasztottuk. De jóformán még csak hozzákezdtünk az evéshez, amikor a szomszédos fa árnyékából felhangzott Merengő bácsi szelíd és nyugodt figyelemztetése:

– Meg ne ijedjete! Nehogy leessetek! Lassan másszatok le! Mert meggyet odabenn is kaphattok a házban.

De hiába figyelmeztette őket, kapkodó mászás, majd néhány ugrás meg egy puffanás hallatszott, aztán meg futás, és a kert sövénykerítésének a zörgése.

Amikor Merengő bácsi megszólalt, futásra rezzentem magam is, de tüstént el is határoztam, hogy nem futok el. Éppen eléggé megaláztam magam a lopózással meg a csenéssel; hogy még el is fussak a felelősségre vonás elől, azt már nem bírtam volna elviselni. Kiléptem a fa árnyékából a holdfényre. Előlépett Merengő bácsi is, és mellette még valaki: a vendége. Azért is vette észre motozásunkat a meggyfán, mert éppen őt kísérte a kapuhoz. És ez a vendég Földigszakáll bácsi volt.

Merengő bácsi visszament a házba, hogy egy kosárka ajándék meggyel bizonyítsa: kérni is lehetett volna tőle, Földigszakáll bácsi azonban alig bírt megszólalni a csodálkozástól, hogy én is a meggyfadézmálók közt voltam.

Amikor egymás mellett ballagtunk hazafelé, egyszerre csak megállt:

– De hát hogyan lehetséges, hogy még neked sem volt bátorságod mondani nekik, hogy ezt nem szabad? Hát ennyire gyáva vagy?

Megdöbbenésemben majdnem elejtettem a kosárka meggyet:

– Gyáva?! Hiszen én éppen azért jöttem velük, hogy megmutassam, nem vagyok gyáva! Földigszakáll bácsi most már szomorkásan mosolyodott el:

– Értem már. Megint megijedtél egy szótól. Mert jobban figyeltél a szóra, mint a tetre. Pedig megmagyaráztam a múltkor, hogy mit tégy: képzeld, hogy valahonnan magasról nézel le mindnyájatokra, önmagadra is. Olyan magasról, ahova nem hallatszik föl a szó, ahonnan csak a tettet látod. Akkor nem attól ijedtél volna meg, amit hallasz, hogy gyávának neveznek, hanem attól riadtál volna vissza, amit látsz, hogy tolvajként átmászol egy sövényen, és belopózol egy kertbe.

Nemsokára véget ért az iskolai esztendő, megkezdődött a nyári szünet. Egy délelőtt az a szándékkal mentem el hazulról, hogy fölmegyek a Sziklás-tetőre málnát eszegetni. A főutcán azonban észrevettem egy csapat szaladó és kiáltozó, nevető kistörpét. A csapat közepén a nálam valamivel idősebb, erős Rezeda futott, és hahotázva tolt egy babakocsit, nyilván a húga játékszerét, a többiek meg futás közben egyre a kocsiba tekintettek. Gyanús volt nekem a kiáltásuk; hallatszott a rikkantgatásokon, hogy tudják: valami helytelen dolgot cselekszenek.

Odasiettem hát hozzájuk, és eközben észrevettem, hogy ott szalad a kocsi mellett Rezedáék cirmos cicája is. Futás közben aggodalmasan kapkodja a szemét hol a kocsira, hol Rezeda arcára, és láttam tátogó száján, mert hallani nem lehetett a nagy ricsajban, hogy panaszosan nyávog. Ebből már tudtam is, mi van a kocsiban.

Négy kiscica kapaszkodott rémülten a kocsi fonott nádfalába. Egészen pici cicák, a szemük is csak egy-két napja nyílhatott ki. Tudtam, hogy ezt a játékot abba kell hagyatnom Rezedával, hiszen a száguldó, zötykölődő babakocsi könnyen földőlhett; de ha nem dőlné is föl, nem szabad fölöslegesen rémíteni a kiscicákat, és aggodalommal gyötörni a cicamamát.

Rákiáltottam hát Rezedára:

– Ezt nem szabad! Vidd vissza őket a helyükre!

Mindnyájan megálltak és rám bámultak. Láttam az arcukon, hogy szívük mélyén igazat adnak nekem, de sajnálják abbahagyni a játékot. Rezeda viszont ridegen végignézett raj-

tam:

– Te akarsz megszabni nekem, hogy mit szabad, mit nem? Tudd meg, hogy én szeretetből kocsikáztatom őket! És diadalmas tekintete sorra megkereste társai szemét, mintha

kérdezte volna: "Ugye, milyen jól megfelelttem neki?" Most már a többiek is diadalmasan néztek rám, én pedig vesztiesnek éreztem magam. Akkor még azt hittem, hogy a szeretet olyan szó, amely ellen nincs föllebbezés; ha valaki szeretetből tesz valamit, az csakis helyes lehet; nem szabad akadályozni benne. Csak álltam hát zavartan, és nem tudtam, mit mondjak. Rezeda kihasználta ezt a píl-

lanatot, és intett a csapatnak:

Gyerünk tovább! Kocsikáznak a cicuskák, ujjé! . és nagy lármával, kurjongatással elszáguldottak. Ugrált tovább a babakocsi a köveken, zötykölődtek a kiscicák, és tátogva futott a kocsi mellett a kétségbeesett cicamama. Csak ösztöneim emlékeztek rá, hová is indultam. Földúltságomban megfeledkeztem a Sziklás-tetőről, és meglepődtem, hogy egyszerre csak ott találtam magam a hegyoldalon, Törpeháza fölött. Nyugtattgattam magam: talán nem is olyan rossz a cicáknak, ami történik velük, hiszen szeretetből történik, de nem sokat ért a nyugtatás; gyötört az elmulasztott cselekedet kínja. És egyszerre csak észrevettem, hogy már a Kis-kilátónál vagyok, és lebámulok a mélybe, Törpeházára. Hang már nem jutott föl ide. Innen már csak látni lehetett, ami oda lent történik.

A csapat már visszafelé futott a kocsival. És ekkor hirtelen eszembe jutott, hogy most nem képzeletben, hanem valóságban vagyok; olyan helyzetben, amiről Földigszakáll bácsi beszélt nekem: magasról nézek le a tetre, olyan magasról, ahol már nem hallani a szót.

Csak öt-hat másodperc kellett rá, hogy nézzem a száguldva tolt babakocsit, és már magam is száguldottam lefelé. A csapat közelében azonban lassítottam, és Rezedához már nyugodt mozgással léptem oda:

– Állj félre!

Annyira elbámult, hogy szinte önkéntelenül engedelmeskedett. Én meg beemeltem a cicamamát kicsinyeihez, föltoltam a kocsit a sima és árnyékos gyalogútra, és lassan tovább toltam Rezedáék háza felé. A csapat szótlanul lépde lt mögöttem, várták, hogy mi lesz, aztán egyszerre csak hallottam, hogy Rezeda azt mondja:

– Eh, hagyjuk, hadd vigye, bolond! Úgy tettem, mintha nem is hallanám; ennyicske tekintélyt megengedtem neki.

A harmadik kert előtt, amikor már magunkban voltunk, a cicamama lefeküdt kicsinyei közé, és nyalogatni kezdte a pofácskájukat. De azért énrám is vetett egy-egy futó tekintetet - teli bizalommal.

I. Feladat: A húsvéti bárány Kiv 12,1-

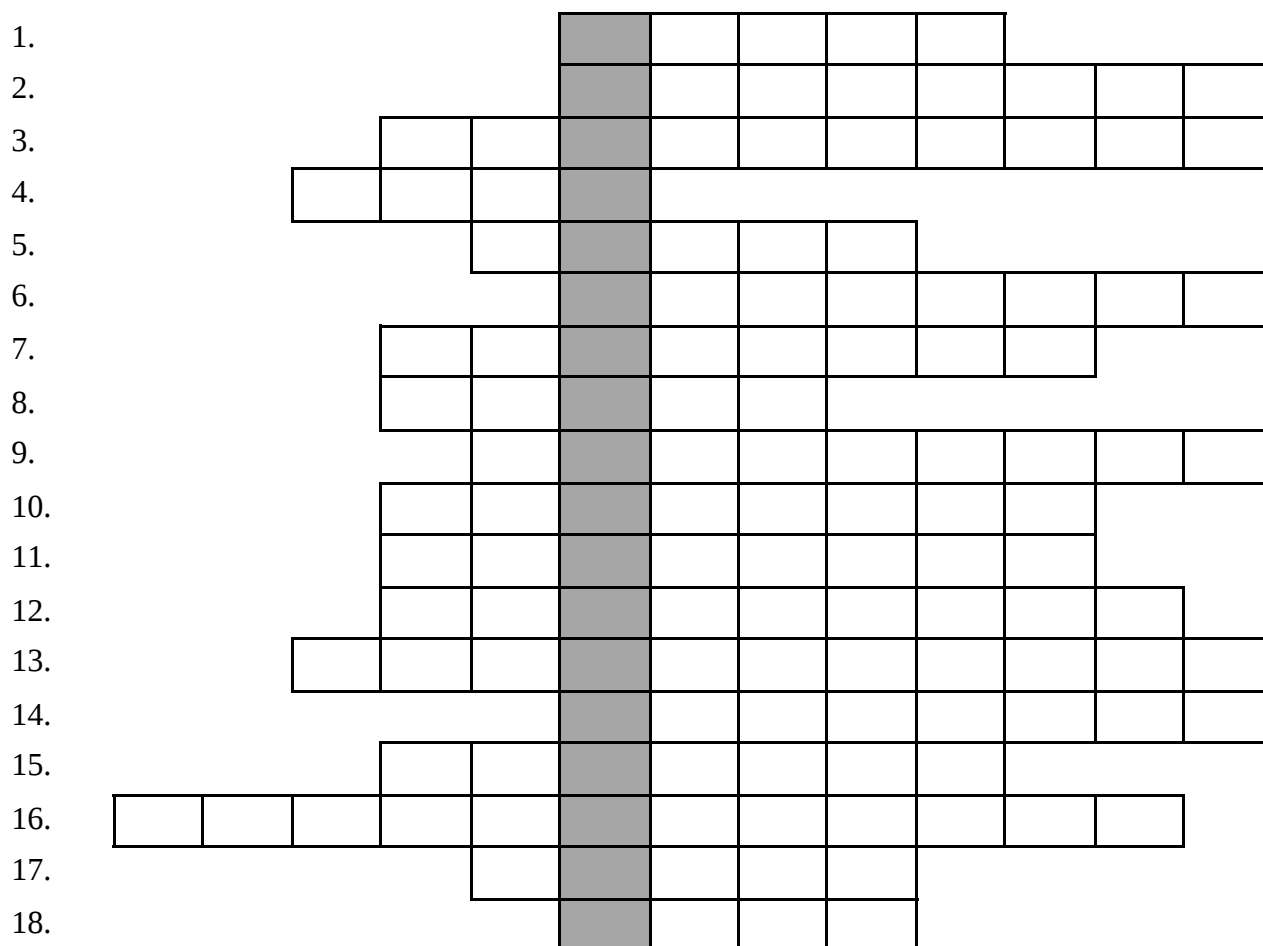
Az Úr így szólt Mózeshez és Áronhoz Egyiptomban: „Ez a hónap legyen számotokra a kezdő hónap: ez legyen az év első hónapja. Hirdesd ki Izrael egész közösségének: a hónap tizedik napján mindenki szerezzen _____ családonként, egy bárányt házanként. De ha a család kicsi egy bárányhoz, akkor a személyek számának megfelelően a szomszédos családdal együtt vegyen egyet. Aszerint számoljátok a meghívottakat, hogy ki-ki _____. Az állat legyen hibátlan, hím és egyéves. Vehettek bárányt vagy kecskét. Tartsátok a hónap tizennegyedik napjáig. Akkor Izrael közösségének egész gyülekezete a két este között vágja le. Vegyenek _____ és kenjenek belőle annak a háznak a két _____ és szemöldökfájára, amelyben elköltik. A húsát - tűzön megsütve - még akkor éjszaka egyék meg. _____ és keserű salátával fogyasszák el. Ne egyetek meg belőle semmit nyersen vagy vízben megfőzve, hanem csak tűzön sütvé, a fejével, a lábával és belső részeivel együtt. Semmit _____ belőle másnap reggelre. Ami másnapra megmarad, azt tűzön égessétek el. Így fogyasztok: a derekatok felővezve, saru a lábatokon, bot a kezetekben. Sietve egyétek, mert ez _____. Én végigvonulok azon az éjszakán _____, és megölök minden elsőszülöttet Egyiptomban: embert és állatot, s ítéletet tartok, Egyiptom minden istene fölött, én, az Úr. A vért használjátok annak a háznak a _____ amelyben laktok. Ha látom a vért, kihagylak benneteket. Titeket nem ér a megsemmisítő csapás, amellyel Egyiptomot megverem. Ez a nap legyen számotokra _____, és üljétek meg úgy, mint az Úr ünnepét. Nemzedékről nemzedékre tegyétek meg ünnepnapnak mindörökre.” „Hét napig egyetek kovásztalan kenyeret. Az első napon tüntessétek el házatokból a kovászt, mert aki az elsőől a hetedik napig kovászosat eszik, azt ki kell irtani Izraelből. Továbbá az első napon tartsatok ünnepi összejövetelt, hasonlóképpen a hetedik napon is legyen szent összejövetel. Ezeken ne végezzetek semmiféle _____, csak azt az ételt készítsétek el, amelyre kinek-kinek táplálékul szüksége van. Tartsátok meg a kovásztalan kenyerek ünnepét, mivel ezeken a napokon _____ csoportjaitokat Egyiptom földjéről. Tartsátok meg ezt a napot nemzedékről nemzedékre: örök törvény ez. Az első hónap tizennegyedik napjának estéjétől a hónap huszonegyedik napjának estéjéig egyetek kovásztalan kenyeret. Hét napon keresztül ne legyen kovász a házatokban. Aki kovászosat eszik, azt ki kell irtani Izrael közösségéből, akár idegen, akár közületek való. Ne egyetek _____. Minden helyen, ahol laktok, kovásztalant egyetek.”

Az alábbi szavakat tegyétek a szövegben a megfelelő helyre!

emléknap, - mennyit eszik, - vezettem ki, - egy bárányt, - munkát, - megjelölésére, - Egyiptomon, - az Úr átvonulása, - semmiféle kovászosat, - kovásztalan kenyérrel, - a véreből, - ajtófélfájára, - ne tegyetek el

II. Feladat:

1. A szeretett tanítvány 2. Paradicsom 3. A 3 királyok ünnepe
 4. Bűnbánat egyik jele 5. Világ teremője
 6. Szűzanyában ez volt a minden 7. Isten legfőbb tulajdonsága
 8. Égi édesanyánk 9. Papi ruha mely azt jelzi, hogy a pap meghalt a világnak
 10. Az Úr napja 11. Keresztelő János édesanyja 12. Egyetemes
 13. Jézus az egyház feje
 14. Az egyház egyik jellemzője 15. Apostol jelentése
 16. Számunkra a legfontosabb a szentmisén
 17. Jézus Krisztus áldozata itt válik jelenvalóvá 18. Hosszú, fehér miseing

Kedves gyerekek!

**A két rejtvény megfejtését március 28-ig adjátok le a szekrestyékben,
névvel ellátott zárt borítékban!**

**Az ajándéksorsolást április 4-én Húsvét vasárnap
a 8 órai szentmise után tartjuk.**

Hazai hírek, programok

Könyvajánló: David Gregory: Vacsora egy tökéletes idegennel

A kisregény David Gregory, egy ötvenéves, üzleti pályafutását követően két egyetemet is elvégzett amerikai író zseniális ötlete: a Názáreti Jézussal folytatott vacsora mini-regénybe foglalt története.

A menő üzletember, a bankettekhez és kötelező munkaebédekhez, fogadásokhoz szokott Nick egészen különös meghívóval, Jézussal költ el egy vacsorát a Milánó nevű elit étteremben. Előbb azt gondolja, hogy a munkatársai viccelték meg, ám az étkezés és az egyre mélyülő beszélgetés alatt a szkeptikus, cinikus üzletember teljesen megváltozik. Rá kell döbennie, hogy valóban Jézussal ül szemben.

Szóba kerül köztük dióhéjban szinte minden: a családi élete, a világvallások, Isten végtelen szeretete, a megváltás, a bűnbocsánat, Nick munkája, egész lénye, amely az este során különleges átvilágítás alá kerül. Nick és rajta keresztül az olvasó az istenhit, a teológia és a személyes elköteleződés mai nyelven írt, bárkit megszólító és elgondolkasztató élményében részesül.

A könyvecske mesterien van felépítve: a fogások és a vacsora legapróbb részletei közé ékelődik be a köztük zajló párbeszéd, s így a meghívott hitének, világszemléletének átformálódása. Még a befejezés is tartogat meglepetést, egy „ütős” bibliai idézetet, amely megkoronázza az egész írást. Gregory műve egészen keresztény, minden téveszmétől vagy giccstől mentes. Újszerű, mégis nagyon igaz megfogalmazások találhatók benne. Keresők, kételkedők kezébe adhatjuk, de lelki haszonnal olvashatják igehirdetők és teológiai szakemberek is.

Életszerű, mai hangvételével a vacsora azonnal szíven talál, ugyanakkor egészen szentírási és apologetikus beágyazottsága van, amely hitelesen kötődik Jézus evangéliumokból ismert „asztali beszélgetéseihez”. A fordítás Scharle Péter, a Pax Romana magyarországi elnökének munkája. A 110 oldalas könyv az Egyházforum Alapítvány gondozásában jelent meg 2009-ben; ára 1890 Ft. (Pákozdi István)

Nagyböjti előadássorozat Vácott

márc. 16. Bokros Levente: Adj gólpasszt!

márc. 23. Jelenits István: „Jót, s jól- ebben áll a nagy titok”

márc. 30. Hugyecz János: Isten népe a remény népe?

CREDO-HÁZ Vác, Kossuth tér 4. Káptalan u., Piarista u. sarok

Információ: Satori Lászlóné: 06.20/974-2458

Magyar jezsuiták konferenciasorozata -Kérdések és feladatok a 3. évezredben

2010. április 21. Vértesaljai László: Az eucharisztia - Isten emberszeretetének "fogható" jele a korai egyház filozófiai, teológiai és művészeti értelmezésében

Minden érdeklődőt szeretettel vár a Faludi Ferenc Akadémia minden hónap harmadik szerdáján 19 órától a Párbeszéd Házában! (VIII. ker., Horánszky u. 20.)

V i c c e k

Egy vak férfi bemegy a kocsmába, leül a pultnál egy székre. Kitapogatja a mellette ülő embert és kérdezi tőle:

- Akar hallani egy szőke viccet?

Mire az így felel:

- Ide figyeljen, én is szőke vagyok. Itt áll mögöttem egy százhusz kilós birkózó barátom, ő is szőke. A kocsmáros is szőke. És van itt még két nagydarab fickó a pultnál, mindketten szőkék. Biztos, hogy el

akarja mondani nekünk azt a viccet?

- Inkább nem. Nem akarom ötször elmagyarázni.

Az orvost felcsöngeti egy izgatott férfi az éjszakai álmából.

- Doktor úr, azonnal jöjjön, a feleségemnek szörnyű fájdalmai vannak.

Azt hiszem vakbél.

- Feküdjön vissza nyugodtan. A feleségének a múlt évben vettem ki a vakbélét és még soha nem hallottam olyat, hogy kiújult volna.

- És olyanról nem hallott a doktor úr, hogy valaki újra megházasodott?

-

Ali bácsi, most megmérem a vérnyomását.

- De hát, a múlt héten mérte, doktor úr!

- És akkor mennyi volt?

- Ezer forint, de most erre nincs pénzem!

Ne feledje Kovács úr, az alkohol az ön legnagyobb ellensége! - Nem baj, doktor úr, én nem vagyok gyáva ember.

A beteg férjet megvizsgálja az orvos, majd négy szemközt így szól a kint várakozó feleségéhez:

- Asszonyom, a férje csak akkor gyógyulhat meg, ha leszokik a dohányzásról.

- Le fog szokni - mondja az asszony.

- De asszonyom, ahhoz rettentő erős akarat kell.

- Ne féljen doktor úr, nekem rettentő erős akaratom van.

Az üzletembernek néhány millió dollár-ra volna szüksége az évszázad üzletéhez.

Elmegy a templomba, hogy imádkozzon az anyagi segítségért. Meghallja, hogy a mellette térdeplő ember száz dollárért imádkozik, mert meg kell adnia egy sürgős tartozást. Emberünk előkapja a levéltárcáját, és az imádkozó kezébe nyom egy százast. Az illető boldogan távozik. Az üzletember akkor becsukja a szemét, és így szól:

- És most, Uram, hogy csak rám figyelsz, szeretném kérni...

Receptek

Joghurtos-kakaós torta

A **joghurtos-kakaós torta** egy fantasztikusan szaftos, könnyed torta, amely állagát tekintve leginkább a brownieshoz hasonlítható. Az alapanyagokat a joghurtos pohárral mérjük ki, ami a dolgunkat leegyszerűsíti.

Hozzávalók: 150 gr (natúr) joghurt, 5 tojás,

1 joghurtos pohár cukor,

1 joghurtos pohár liszt, 1 joghurtos pohár kakaó, 1 joghurtos pohár olaj,

½ tk sütőpor, csipetnyi só, tetejére: porcukor és reszelt csokoládé

Elkészítés:

A tojásokat válasszuk ketté. A joghurtot kanalazzuk a dobozból a tojássárgájához, a joghurtos poharat mossuk ki és töröljük szárazra, ez lesz a mérőeszközünk.

A tojássárgákat és a joghurtot keverjük el a cukorral (elegendő habverővel). A kimért lisztet keverjük el a sütőporral, adjuk a tojásos masszához. Ezután jöhet a pohárnyi kakaó, amelyet érdemes beleszítani a masszába, majd végül az olaj. Az egészet jól keverjük el.

A tojások fehérjét csipetnyi sóval verjük (mixerrel) kemény habbá, és óvatosan forgassuk a joghurtos-kakaós masszába.

26 cm-es tortaformát kenjünk ki vékonyan vajjal, a masszát öntsük bele, a tetejét simítsuk el. 180 fokos sütőben kb. 50 percig sütjük.

Ha kihűlt, szórjuk meg porcukorral, esetleg reszeljük a tetejére csokoládét.

Tippek: Az olajat a végén keverjük a masszába, utána a pohárra már nem lesz szükség, kidobható, viszont nem ragad bele a liszt vagy a kakaó. Használjunk jó minőségű, cukrozatlan kakaóport. A *joghurtos-kakaós torta* csodálatosan szaftos csokoládés élmény, tuti édes recept bármilyen alkalomra.

Zöldfűszeres mártogatós

A **zöldfűszeres mártogatós** egyszerűen és gyorsan elkészíthető “félétel”. Ez azt jelenti, hogy csak néhány “kiegészítő” hiányzik a finom és változatos fogáshoz. Ez lehet *péksütemény, felvágott, nyers vagy párolt zöldség, sós rágcsálnivalók, leveles tésztából készült falatok, sült húsok, grillezett zöldség, vagy akár krumplipuffancs*. Készíthetünk különböző zöldfűszeres mártogatóst ilyen kiegészítőkkel akár parti ételként is.

Hozzávalók: 20 dkg natúr krémsajt, 15 dkg natúr joghurt, 1 csokor zöldfűszer, 1 tk (csípős) mustár, só, bors

Elkészítés: A krémsajtot keverjük össze a joghurttal. Annyi joghurtra lesz szükség, hogy krémes állagú legyen a mártogatós. Keverjük bele a megmosott, leszárított és apróra vágott zöldfűszert és a mustárt. Ízesítsük sóval és borssal.

Tippek: Ízesítésre használhatunk még citromlevet, fokhagymát, curryt, esetleg ketchupot. A zöldfűszerek lehetnek: medvehagyma, petrezselyem, bazsalikom, koriander, menta, stb., de akár vékonyra szeletelt újhagyma is.

Szentmise szándékok április hónapban

1.	Szentmise az Utolsó Vacsora emlékére - Szentségimádás	(18.00)
2.	Nagypéntek - szertartások	(18.00)
3.	Nagyszombat - vigilia szentmise, körmenet	(18.00)
4.	Az Egyházközség Híveiért	(8.00)
	+Brédl Félix 1. évf. / +Matolcsi József 1. évf.	(11.00)
	+Dr. Rizmayer Julianna	(18.00)
5.	+János, +Julianna szülők, +László, +Valentina és +Teofila nővér	(8.00)
	+Szülők, +Nagyszülők	! (19.00)
6.	+Horváth György, +Szülei és összes +Hozzátartozó	
7.	+Legéndi István	
8.	A Szűzanya közbenjárásáért	
9.	+Fogd Mihály 6. évf. és összes +Hozzátartozó	
10.	+Nyárádi Bertalan, +Neje, +Fiuk és +Hozzátartozók	
11.	A Gróf és a Fogd család +tagjai	(8.00)
		(11.00)
	+Nagymama, a Sárvári és a Stiller család +Tagjai	(19.00)
12.	+Kriger Gábor, +Szülei, +Testvérei	
13.	A Rózsafűzér Társulat 28. (Heikné) csoport élő Tagjai	
14.	A Rózsafűzér Társulat 28. (Heikné) csoport +Tagjai	
15.	A KARITÁSZ eredményes munkájáért	
16.		
17.	+Kiszel István, +neje Fazekas Terézia 1. évf., és +Szülők	
18.	Hálából	(8.00)
	Hálából 75. születésnapon	(11.00)
	+Tanács Mihály +neje Cseperti Mária és gyermekeik +Mária és +László	(19.00)
19.	Angyal Lászlóné +Turcsán Erzsébet, +Szülei és +Testvérei	
20.		
21.	A 24 órás szentségimádást végzőkért és az imát kérőkért	
22.	+Noszál Béla	
23.	+Varga József 3. évf.	
24.	+Mihály Csaba, +Mihály József, és felesége +Tókos Teréz	
25.	+Vágó János, felesége +Rusznyák Julianna és +Hozzátartozók	(8.00)
		(11.00)
	Hálából Szűz Mária tiszteletére	(19.00)
26.	A Rózsafűzér Társulat 6. (Csajáné) csoport élő Tagjai	
27.	A Rózsafűzér Társulat 6. (Csajáné) csoport +Tagjai	
28.	A Rózsafűzér Társulat 18. (Kriger Jánosné) csoport élő Tagjai	
29.	A Rózsafűzér Társulat 18. (Kriger Jánosné) csoport +Tagjai	
30.	Hálából	

Ima Magyarországért

Dicsőítünk Téged, Mennyei Atyánk, hálát adunk Neked országunkért, mert Te éppen itt, ezen a helyen áldasz meg minket: azon a földön, amelyet Te adtál nekünk (MTörv 28,8).

Most rendelésed szerint imádkozunk és könyörgünk minden emberért, különösen a nép vezetőiért, az előljárókért, mindazokért, akiknek hatalmuk van felettünk, hogy békés, nyugodt életet élhessünk szentségben és tisztességben. Ez kedves a Te szemedben, mert azt akarod, hogy Egyházad békében, üldöztetés és félelem nélkül, szabadon hirdethesse nevedet, s így minden ember üdvözljön és az igazság ismeretére eljusson (1Tim 2,1-4).

Uram, Te azt mondod, boldog az a nemzet, melynek Istene az Úr (Zsolt 33,12). Hisszük és valljuk, hogy Magyarországnak Te vagy az Ura, Istene: kérjük, add meg minél több honfitársunknak, hogy őbennük is valósággá váljék a Te uralmad! Ezért tégy minket alkalmassá és készségesse az örömhír hirdetésére, hogy sokan meghallják hívásodat, így alkalmuk legyen elfogadni Téged Uruknek, és sokasodjon a hívők száma! (ApCsel 6,7).

A Te szavad alapján hisszük, hogy vezetőink szíve a Te kezében van, és ahová akarod, oda irányítod (Péld 21,1). Köszönjük, hogy a mi boldogulásunk érdekében ilyen kivételes, szerető figyelemmel fordulsz felénk. Kérünk, adj ennek az országnak olyan vezetőket, akik hajlanak is elfogadni akaratodat, akik döntéseiket a Te szent irányításoddal hozzák meg, akiknek szemében utálatos a gonoszság, mert az igazságosság adja trónjuk szilárdságát (Péld 16,12). Kérünk, tedd meg, hogy ellenségeink - a fásultság, a dologtalanság, a közöny, a szétszórtság, a reménytelenség, a depresszió, a jövőtlen gondolkodás, a szeretetlenség - meghátráljanak, elessenek, eltűnjenek színed elől és népünk köréből (Zsolt 9,4). Dicsőítünk Urunk, mert meghallgatod és megválaszolod imáinkat, amelyeket egy akarattal és a Te biztos, kinyilatkoztatott ígéreteidre támaszkodva terjesztünk eléd. Köszönjük, hogy megáldasz minket jókedvvel, bőséggel: mert előbb van a jókedv, a lendület, lelkesedés, a hit, a bizakodás, az odaszánás - és utána jön a bőség. Hozz reánk víg esztendőt, Istenünk! Legyen meg a Te akaratod Magyarországon! Ámen!

A szilasligeti kápolnában - minden hónap 1. vasárnapján reggel 8.00 órakor görög katolikus szentmise,
- minden hónap első péntekén 17.00 órakor gyóntatás és áldoztatás van.

„LÉPCSŐK”

A Kerepesi Római Katolikus Egyházközség lapja

Felelős kiadó és szerkesztő: Frajna András plébános

Főszerkesztő: Sohan Andrásné

Szerkesztők: Lobmayer Miklós, Lobmayer Miklósne

A szerkesztőség címe: 2144 Kerepes, Templom u. 17.

Tel.: 06/28/560-370 Fax: 06/28/560-371

e-mail: kerepes@vaciegyhazmegye.hu

Internetes honlap: <http://kerepes.plebania.hu>

Megjelenik a hónap első vasárnapján 450 példányban

Szentmisék rendje:

A kerepesi templomban:

Vasárnap: **8.00 és 18.00**

Hétköznapi: **6.15**

Kivéve csütörtök: **18.00**

(Húsvét hétfőtől: **19.00**

az esti szentmise kezdete)

Szilasligeti kápolnában:

Vasárnap: **11.00**